

Zygmunt Błaszczyk, Konrad Jażdżewski, Irena Jadczyk

Śmieły, pow. Koło

Informator Archeologiczny : badania 3, 97-98

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstępna analiza materiału, reprezentowanego głównie przez ceramikę o schropowaconych powierzchniach zewnętrznych, gładzonych wewnątrzach, tzn. ułamki naczyń cienkościennych o lekko przyciemnionych powierzchniach, sporadycznie występujące naczynia z uchami oraz guzkami, pozwoliła na wydatowanie go na młodszy okres epoki brązu i ewentualnie początek Hallstatt C.

Prawdopodobnie na ten okres przypada funkcjonowanie warownego grodu ludności kultury Łużyckiej, na którym następnie lokuje się osadnictwo znacznie młodsze.

W trakcie przeprowadzonych badań odkryto w środkowej partii obiektu tuż pod humusem ślady rozwleczonych palenisk wczesnośredniowiecznych, zagłębionych niekowato w oalcu.

Dodać też należy, że palenisko z tego okresu odkryto również w zachodniej części stanowiska, też u podstawy zewnętrznej wspomnianego wału. Bezładne rozmieszczenie luźnych palenisk, absolutny brak warstwy wczesnośredniowiecznej, stosunkowo skromna ilość materiału z tego okresu, jak też fakt lokowania palenisk na zewnętrznych umocnieniach wydaje się potwierdzać uprzednie spostrzeżenia. Zapewne osadnictwo młodsze miało otwarty charakter osadniczy, który w oparciu o zebrane ułamki naczyń, obtaczane zwykle tylko w górnych partiach należy datować wstępnie na IX-XI wiek.

SMIĘŁY, pow. Koło

Museum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził Zygmunt Błaszczak /pod kierunkiem prof. dra Konrada Jażdżewskiego/ przy współ-

udziale Ireny Jadozyk /autorka sprawozdania/.
Finansowało Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Drugi sezon badań. Grób z IV epoki brązu.

Na skraju lasu państwowego, przy drodze ze wsi Wietrzy-
chowice do wsi Smieży, na polu gospodarza E. Paliwody zosta-
ły przeprowadzone badania sondażowe.

Zapoczątkował je w 1947 roku prof. dr K. Jażdżewski zna-
jdując tam grób kultury Łużyckiej z IV okresu epoki brązu.
Zawartość jego stanowiła popielnica otoczona ciemno brunat-
ną siemią. W popielnicy wśród spalonych kości znajdowały
się ostery paciorki bursztynowe, jeden paciorek z blaszki
brązowej i jedno kółko brązowe.

W obecnym sezonie wykopaliskowym przekopano 3 odcinki
5 x 5 m znajdując grób ciałopalny z IV okresu epoki brązu.
Wyposażenie grobu stanowiła popielnica zawierająca przepalo-
ne kości, wśród których leżała szpila brązowa. Popielnica
przykryta była miazgą, której dno uległo zniszczeniu.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.